

تخریب میراث‌های ملی

Photo by: Ghiyas Abadi
۱۳۸۷/۳

Photo by: Shahram Eslami
۱۳۸۶/۱۲

چند سالی است که خبرهای ناگواری درباره از دست رفتن آثار تاریخی کشورمان خوانده و شنیده‌ایم. از جمله دلایلی که آن‌ها را به‌عنوان علل ظهور این رویدادهای ترازیک برمی‌شمرند، می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

تخریب عمدی

ضعف مدیریت و بی‌توجهی نهادهای مسوول

انگیزه سودآوری بیشتر توسط قاچاق

اگر نگاهی به این سه دلیل بیندازید به خود می‌گویید ای کاش این هجوم‌ها بیشتر از طریق انگیزه سودآوری و قاچاق صورت گیرند تا دو مورد دیگر، چرا که دزدیدن و قاچاق این آثار حداقل این مزیت را دارد که آن‌ها در جایی دیگر حفظ می‌شوند و از بین نمی‌روند اما دو دلیل دیگر را باید به‌طور جدی‌تری مورد توجه قرار داد.

موضوع تخریب عمدی آثار تاریخی به‌ویژه در دهه اخیر آن‌گاه جدی شد که طالبان مجسمه بزرگ بودا را در افغانستان با دینامیت منفجر کردند. این رویداد اسفبار نشان داد که تعصب‌های کور مذهبی و ایدئولوژیک می‌توانند اثری بسیار جدی‌تر در ظهور انگیزه تخریب میراث‌های بشری داشته باشند. ضمن آن‌که موجب کاهش جریان ضد ارزش حمل قاچاق این آثار به‌ویژه به کشورهایی که دارای کرسی شرق‌شناسی‌اند می‌گردند، در حالی که همین قاچاق خود نوعی دزدی بوده و ضد ارزش به حساب می‌آید.

تخریب عمدی آثار تاریخی و ضعف سازمان‌ها و مدیران آن‌ها در حفظ این میراث‌ها بریکدیگر اثر گذارند. طبیعی است در شرایطی کشور ما که هر لحظه در خطر اعمال فشار برای تخریب این آثار توسط برخی از متعصبین نادان قرار داریم. این ضعف‌ها نابخشودنی‌اند. متأسفانه هنوز هم شرایط برای پذیرش مسوولیت در هنگام بروز مشکلات توسط مدیران نهادهای مسوول فراهم نشده است. به‌همین دلیل نمی‌توانیم دست به اصلاح سازمان‌های کار در این شاخه‌ها بزنیم.

تخریب کتیبه یافته شده در خارک کار ساده‌ای نیست. در حقیقت توسط شخص یا اشخاصی یک سند مهم ملی مورد هجوم و نابودی قرار گرفته است این جرم ساده‌ای نیست. ما همه باید در برابر نسل‌های آینده خود را مسوول بدانیم، اما مسوولین مستقیم این آثار باید پاسخ‌گو باشند و تعلق خود را بپذیرند.

به‌خصوص در شرایطی که موضوع جدال بر سر نام خلیج‌فارس به‌صورت امری جدی درآمده است. در شرایطی که هزینه ده‌ها کانال تلویزیونی زبان ایرانی توسط زمین‌بازان فعال در دو

بی و دیگر شیخ‌نشین‌های خلیج‌فارس تامین می‌شود و آن‌ها تبدیل به موتور تبلیغاتی این مافیاهای شده‌اند، عجیب نخواهد بود اگر در پس این رویدادها دست‌های ناشناخته تاثیر گذار باشند. م. قاف

اطلاعات پزشکی هوایی را از کجا دریافت کنیم؟

با بخش پزشکی واحد گواهینامه‌های سازمان هواپیمایی کشوری با تلفن ۶۱۰۲۱ تماس بگیرید.

گواهینامه پزشکی چیست؟

طی قوانین FAR، سازمان هواپیمایی فدرال آمریکا، گواهینامه پزشکی را به صورت زیر تعریف می‌کند؛ "سند قابل قبولی برای سلامتی جسمی به صورت فرمی که توسط مدیر تجویز شده است". هدف اصلی از ارائه گواهینامه پزشکی خلبانی نه تنها حمایت از آن‌هایی که دارای گواهینامه خلبانی هستند، بلکه مسافران هوایی و عموم افراد جامعه نیز باید مورد توجه قرار گیرند کسی که استانداردهای پزشکی خلبانی را براساس معاینات پزشکی و ارزیابی سوابق پزشکی دارد می‌تواند از آن گواهینامه پزشکی بهره‌مند شوند.

آیا بیماری دیابت مانع از صدور گواهینامه پزشکی می‌شود؟

افراد مبتلا به دیابت که از طریق رژیم غذایی، کاهش وزن تجویز هیپوگلیسیمیک درمان می‌شوند معمولاً از نظر صدور مجوزهای پزشکی در هر نوع طبقه‌ای از صلاحیت لازم برخوردارند. البته در صورتی که بیماری دیابت خوب کنترل شده و دچار مشکلات مربوط به چشم، قلب، اعصاب و کلیه نباشند. بیمار برای درخواست مجوز پزشکی باید توسط یک پزشک هوایی معاینه شود و کلیه سوابق پزشکی وی از جمله سوابق جاری پزشکی را همراه خود بیاورد. پزشک معالج باید یافته‌های خود را همراه با گزارش‌هایی از همه آزمایش‌هایی که انجام گرفته است در متن مذکور درج کند. به‌طوری‌که به سوالی نظیر پرسش‌های زیر داده شود. آیا بیمار تا کنون افت قند خون داشته است و در صورت وجود قند خون، دچار چه عوارضی شده است؟ باید با جزئیات توضیح دهد که در اثر بیماری دیابت بیمار دچار دردسری شده است یا نه؟ Hgb a1c اجباری است. پزشک هوایی معاینات پزشکی لازم را تکمیل خواهد کرد و سوابق بیمار را به بخش پزشکی سازمان هواپیمایی کشوری جهت بررسی ارسال خواهد نمود.

در موارد خاص بیماران دیابتی که با تزریق انسولین درمان می‌شوند ممکن است لازم باشد مجوزهای پزشکی رده ۳ تهیه کنند.

حداقل و حداکثر سن برای دریافت مجوز پزشکی چیست؟

حداقل و حداکثر سن برای گرفتن گواهینامه پزشکی وجود ندارد. برای هر داوطلبی که بتواند معاینات را پشت سر بگذارد مجوز پزشکی صادر خواهد شد.

اما چون ۱۶ سال حداقل سن برای گواهینامه دانشجویی خلبانی است. لذا پایین‌تر از این سن محدودیتی برایشان وجود ندارد.

کدام رده مجوز پزشکی را باید داشت و برای چه مدتی معتبر است؟

برای گواهینامه خلبانی بازرگانی، مجوز پزشکی خلبانی درجه یک لازم است. مدت اعتبار مجوز پزشکی خلبانی درجه یک، شش ماه به‌علاوه باقی مانده تعداد روزهای ماهی که معاینات انجام گرفته است می‌باشد.

مجوز پزشکی خلبانی درجه ۲ برای وظایف تجاری غیر از شرکت‌های هواپیمایی است. (برای خلبانان cpropduster و شرکت‌ها) و مدت اعتبار آن یک سال به‌علاوه‌ی تعداد روزها ماهی که معاینات در آن انجام گرفته است، می‌باشد. کسانی که می‌خواهند گواهینامه مهندسی پرواز، ناور پرواز یا کنترلر برج کنترل ترافیک هوایی دریافت کنند، باید گواهینامه پزشکی خلبانی درجه دو بگیرند.

کسانی که می‌خواهند گواهی‌نامه خلبانی شخصی، خلبانی تفریحی، معلم خلبانی یا گواهینامه دانشجویی خلبانی دریافت کنند باید گواهینامه پزشکی درجه دو داشته باشند.

چگونه مجوز پزشکی دریافت کنیم؟

در آغاز باید پزشک هوایی مورد تأیید سازمان هواپیمایی کشوری باید شما را معاینه کند. با یک پزشک هوایی به انتخاب خود تماس بگیرید تا برای معاینه وقت قبلی برایتان تعیین کند، فرم درخواست نامه سازمان هواپیمایی کشوری را تکمیل کنید و معاینات را توسط پزشک به پایان رسانید. اگر استانداردهای پزشکی را داشته باشید پزشک هوایی برایتان مجوز پزشکی صادر خواهد کرد.